

Månedens historie, september 2022. Louis Rasmussens erindringer:

I sine velmagtsdage omkring 1860-70 var der mange selskabelige sammenkomster, man startede først Løverdags klubben i 1868 og den var kun for mænd. Lørdag aften skulde Børnene jo renses og vaskes – Ja saa var det jo rimeligt at Far gik paa Hotel Ringkjøbing.

Da saa Sommeren kom manglede mændene jo noget og saa startede man ”Sommerlyst” i 1868. En del af Byens borgere havde jo nok prøvet at fiske efter aborrer. Men der manglede et sted hvor nogen kunde finde læ, man fandt hurtigt et stykke eng hvor man kunde finde læ. Her byggede man et træhus og ved siden af et lille køkkenhus.

Sommerlyst

Det varede ikke længe før der var en hel lille flåde ned ved æ Storebro. Næsten alle Redningsbaade og Joller fra strandede skibe. De var billige man købte dem paa strandingsauktioner og standede og riggede dem til.

Den helt store begivenhed var da Bødker Lyhne fik ”Tordenskjold”. Rigget med to master. Der findes et billede hvor den er fuld bemanded. 20 mand + Skipper.

Lyhne sejlede hver sommer en tur med den ældste del af Borgerskolens klasse. Jeg var med i 1904. Sommerlyst blev i sommermaanederne et hjemsted for byens borgere og børn og mange gode minder er vi mange der stadig kan erindre og glæde os over.

Tordenskjold 1884.

Og nu lidt fra mine allerførste aar. Mit gode helbred skyldes nok en del at min morgenmad uanset om det var søgne- eller helligdag, var Øllebrød med sødmælk.

Den første af vore tjenestepiger var Begine Gotfredsen, hun havde den svære opgave at faa Øllebrøden i halsen paa mig.

Paa den tid gik slagterne rundt med kødet paa et trug og familierne skiftedes til at faa de gode stykker, men noget forskel gjorde han den pæne men kradse slagter Nielsen i Øster Strandgade, og vi var ikke gode betalere og maatte jo ogsaa engang imellem undvære søndagsstegen. En Lørdag morgen Begine sad med mig paa skødet græd jeg fordi klumperne i øllebrøden var saa store at jeg ikke kunne bide dem, hun havde af mor faaet besked at vi ikke skulde have søndagssteg og at Slagteren skulde faa penge om Tirsdagen, hun hører ikke at slagteren er kommen før han kommer bag paa hende og brøler: det bliver en lille søndagssteg i faar”, Begine gier et spejt og niver mig i armen med resultat at Begine og jeg gaar bag over og jeg faar Øllebrøden op i hovedet.

Midt i faldet svarer Begine slagteten: ”ka Du kom ud vi ønsker ikke Din steg i dag, og Du faar penge paa Tirsdag” ”Gu ska i saa” sagde Nielsen og smed stegen med et klask paa bordet og sagde ”og ”Nyren” faar I til at rejse jeg paa.”

Mor sagde ingenting til Far, men han blev nok overrasket da Begine bar stegen ind og satte paa bordet med en bestemt mine og siger ”ja men vi vælter nu ikke Øllebrød mer for en sølle steg si skyld”.

En af mine legekammerater hed Karl Kristian Koldborg, hvis Far og Mor drev blandet Garn, Trikotage og Manufakturhandel.

Koldborgs ejendom var en gammel 2 etages og paa 1. Sal boede Lærer Mortensen (Fensbøl). Kristian fik Klaver og lærte at spille, det havde vi ikke raad til, saa jeg maatte nøjes med en Violin, og det var efter mine begreb, møj kedelig og det kneb at faa mig til at øve mig og da Mortensen begyndte at slaa mig over fingrene begyndte jeg at skulke.

Lærer Fensbøl yderst til venstre.

Kristians Far var Jæger og kom af og til hjem med en Hare og dem begyndte Kristian at lære at flaa. Da hans Mor saa hvor fiks fingrene sad paa ham, fandt hun ud af at kunde han flaa Harer maatte han ogsaa kunde lære at skære i mennesker og ergo maatte han blive en dygtig læge - og det blev han.

Hos os stilede vi knap så højt, kunde jeg bare naa saa langt at jeg kunde blive Bogtrykker var far svær tilfreds.

Kristian var nu meget fiks og kunde mange ting, men en dag gik han for vidt og vilde bilde os ind, at han kunde lige som markedsgøgleren prutte en 10 øre op i næsen og faa den ud munden, han fik 10 øren godt op i næsen og blev ved saa længe at hans Mor maatte ned til Dr. Strandbygaard med Kristian og have den pillet ud.

Karl Kristian Koldborg

Ret tidlig maatte jeg begynde som Bydreng for Far, det var ikke rart naar mine kammerater kunne lege matte jeg afsted til Amtet, en hel eftermiddagsrejse for en lille dreng. Der var bare det spændende moment at der var hundestejler i æ Skældgrov. Det skete en dag, jeg skulde over med Dagsordenen, at jeg lige skulde ned paa Engen og se om der var hundestejler og det var der. Tiden gik og pludselig vaagner jeg op af min vildfarelse og er klar over at jeg skal skynde mig over med Dagsordenen. Jeg vil spare tid og springe over æ grow, men ak, jeg snubler og havner midt i paa alle fire og pakken med Dagsordenen under vand. Hurtig kom jeg op flaaede det vaade papir af pakken, alle

ark var vaade, de blev spredt i en fart og med en sten paa hvert ark – pludselig hører jeg en tordenstemme, kom her knægt. Det var Kandidaten, første fuldmægtig paa Amtskontoret, et hjertegodt menneske, men en bullerbasse, han var lammet i den ene side, alligevel gik han turen til Rindumgaard hver dag.

Paa Amtskontoret var en trappestige paa fem trin, paa øverste trin beordrede han mig op at sidde, Amtmand Dons og Frost stredes om magten paa kontoret og det kunde til tider slaa gnister. Amtmanden kommer hurtigt igennem kontoret, ser mig sidde støt paa stigen, ”rejs Dig knægt”, ”bliv siddende” brølede Frost, jeg hoppede med enden og var ikke klar over hvad der skulde gøres, men Amtmanden klarede det ved at forsvinde ud af den modsatte dør.

Amtmand Dons

Bogtrykker Louis Rasmussen og fru Helle hygger sig i gården ved restaurant Morten P.